पृथ्, *Caus.* पोथयति (°ते) zerdrücken, zermalmen.
पृद् Hölle (*erfundenes Wort*).
पृन्नल schön; *m.* Körper, Individuum.
पुनःकरण *n.* das Wiederthun.
पुनःकर्मन्, °क्रिया *f. dass.*
पुनर् *Adv.* zurück, wieder, abermals, öfters (*meist verdoppelt*), ferner, aufserdem, dagegen, aber. *Verstärkend nach* वा, अथ वा *u.* अपि वा oder. पुनर्—पुनर् bald—bald. *Vgl. u.* किम्.
पुनरागम *m.*, °न *n.* Wiederkunft.
पुनरागामिन् wiederkehrend.
पुनरावर्तिन् wiederkehrend (*ins irdische Leben*).
पुनरावृत्ति *f.* Wiederkehr, Wiedergeburt.
पुनरुक्त wieder gesagt, wiederholt, überflüssig, unnütz. *n. adv.*; *auch = folg.*
पुनरुक्तता *f.*, °त्व *n.* Wiederholung, Tautologie.
पुनरुक्तवादिन् dasselbe zweimal sagend.*
पुनरुक्ति *f.* Wiederholung, Tautologie.
पुनरुपलब्धि *f.* Wiedererlangung.
पुनर्गर्भवती *f.* wieder schwanger *o.* trächtig.
पुनर्जन्मन् *n.* Wiedergeburt.
पुनर्जात wiedergeboren.
पुनर्णव wieder neu.
पुनर्दर्शन *n.* das Wiedersehen.
पुनर्नव = पुनर्णव.
पुनर्भव wiedergeboren; *m.* Wiedergeburt.
1. पुनर्भू wieder erneut, verjüngt; *f.* eine wiederverheiratete Frau.
2. पुनर्भू wieder entstehen, sich erneuern, sich wieder verheiraten (*vom Weibe*).
पुनर्भोग *m.* Wiedergenuss.
पुनर्लाभ *m.* Wiedererlangung.
पुनर्लेखन *n.* wiederholtes Niederschreiben.
पुनर्वचन *n.* das Wiedersagen, Wiederholen.
पुनर्वसु *m.* (*Sgl. u. Du.*) *N. eines Mondhauses*).
पुनर्वाद *m.* Wiederholung, Tautologie.
पुनर्हन् wieder vernichtend.
पुनर्हविस् *n.* wiederholte Opfergabe.
पुनश्चर्वण *n.* das Wiederkäuen.
पुनश्चिति *f.* Wiederschichtung.
पुनःसंभव *m.* Wiedergeburt.
पुनपुंसक *n.* Masculinum und Neutrum (*g.*).
पुनाग *m. N. eines Baumes.*
पुनामधेय einen männlichen Namen habend.
1. पुनामन् *dass.*
2. पुन्नामन् den Namen पुद् (*s. d.*) führend.
पुमंस् (पुंस्) *m.* Mann, Masculinum (*g.*), Mensch, Diener; Seele (*ph.*).
पुंभाव *m.* Männlichkeit.
1. पुर् *f.* Fülle (*nur* पूर्भिस् in Fülle).
2. पुर् (*Nom.* पूर्) Burg, fester Platz, Stadt; Leib, Körper.
पुर *n.*, ई *f. dass.*
पुरउष्णिह् *f. N. eines Metrums.*
पुरएतर् *m.* Voranschreiter, Führer.
पुरजन *m.* Stadtvolk.
पुरजित् *m.* der Burgenbesieger (*Bein. Çiva's*).
पुरंजय *m. dass.* (*Bein. mehrerer Heroen*).
पुरतस् voran, vorn, vorhin, vorher; *Präp.* vor (*räuml. u. zeitl.*), in Gegenwart (*Gen. o. —°*). *Mit* कर् = पुरः कर्.
पुरद्वार *n.* Stadtthor.
पुरंदर *m.* Burgenzerstörer (*Bein. Indra's u. anderer Götter*).
पुरंधि Fülle *o.* Segen spendend. *m. N. eines Gottes; f.* Fülle, Reichtum, Segen.
पुरंधिवन्त् segensreich.
पुरंधि *u.* °ध्री *f.* verheiratete Frau, Matrone.
पुरभिद्, °मथन *u.* °मथितर् *m.* = पुरंदर (*Bein. Çiva's*).
पुरय *m. Mannsname.*
पुररक्ष *u.* °रक्षिन् *m.* Stadtwächter.
पुरराष्ट्र (°—) Stadt und Land.
पुरवासिन् *m.* Stadtbewohner.
पुरश्चरण *n.* Vorbereitung (*r.*); *Adj.* Vorbereitungen treffend zu (—°). *Abstr.* °ता *f.*
पुरस् *Adv.* voran, vorn, vor Augen, vorher, zuerst, im Osten. *Präp.* vor (*räuml. mit Abl., Acc., Gen. o. —°; zeitl. mit Gen.*). *Mit* गम् vorausgehen, vorschreiten. *Vgl. u.* कर् *u.* धा.
पुरस्कार *m.* Vorzug, Ehrenerweisung.
पुरस्तात् *Adv.* vorn, nach *o.* von vorn, vor Augen, am Anfang, zuerst, ehemals, früher; im Osten *o.* von Osten. *Präp.*